

När ett material ses som avfall, då uppstår problem. Då blir det till något icke önskvärt och en fiende som ska bekämpas. Det skräpar ner, är i vägen, det måste samlas in och transporteras bort någon annanstans. Komma bort ur synhåll, gömmas och glömmas. Det är bekymmersamt, tar tid, är jobbigt och kostar pengar att bli av med. Maskiner, transportfordon och plastpåsar används i kampen.

När samma material ses som en resurs, en tillgång, då uppkommer positiva följd effekter av arbetsinsatsen. Arbetet blir meningsfullt, lärorikt och glädjerikt.

Om nu löven ändå ska bort från marken är det väl bättre att räfsa samman dem med ett förnöjt sinne. Det är både enklare att lägga dem i en lövkompost eller täcka köldkänsliga växter och odlingsland med dem, än att samla dem i svarta sopsäckar och köra dem, i bästa fall, till kommunens "lövtipp" för storskalig kompostering.

Frukten som faller till marken och ligger där till så stort besvär för många. Finns det något sorgligare och mer tidstypiskt än när fallen frukt behandlas som avfall, räfsas samman, packas i sopsäckar och körs iväg till kremation. Dagen efter inhandlas frukt som rest långt.

Låt några frukter hänga kvar på träden eller ligga på marken som de vill till nytta för allehanda djur. Plocka ner resten innan de faller, ät dem, gör pajer eller kakor, gör mos och frys in eller konservera på äldre vis, torka i tunna skivor eller ge bort.

Allt naturmaterial som produceras eller finns inom ett område tas om hand och återcirkuleras i kretsloppet om och om igen.

Sådant material som inte kan tas om hand inom området eller källsorteras för återvinning i annan regi ska i minsta möjliga mån användas.

Ge fler exempel på dåliga och bra sätt att hantera "avfall eller resurs"

Regnvatten

Grenar och kvistar

Jord, grus och sten

Jan Gustafson-Berge